

Om de navne som efter de gældende regler er anmeldt som adresseringsnavne henvises til § 30, stk. 3 og bemærkningerne hertil.

Til § 30

Bestemmelsen i *stk. 1* fastsætter lovens ikrafttrædelsesdato. Med henblik på at give den nødvendige tid til udarbejdelse af administrative forskrifter, informationsmateriale m.v., samt undervisning foreslås det, at loven træder i kraft den 1. april 2006.

De nye lempeligere regler finder anvendelse på sager, der ikke inden denne dato er endeligt afgjort. Det er i den forbindelse fastsat i *stk. 1*, at statsamtterne skal færdigbehandle ansøgninger, der er modtaget inden lovens ikrafttræden, i stedet for at videresende dem til ministerialbogsføreren (personregistret). Et eventuelt indbetalt beløb i gebyr efter de hidtil gældende regler skal i den forbindelse tilbagebetales.

I *stk. 2* foreslås en overgangsregel, der i en periode på 6 måneder efter lovens ikrafttræden sikrer beskyttelsen af navne, der udgør eller indgår i et firma, varemærke eller foreningsnavn, der er indregistreret her i landet, og af kunstnernavne og pseudonymer, der er almindeligt kendt her i landet og anvendes af en person med bopæl her i landet. Efter den gældende navnelov kan sådanne navne forbeholdes ved anmeldelse til justitsministeren (nu ministeren for familie- og forbrugeranliggender). En lignende ordning foreslås i forslaget til § 6, stk. 2. Efter denne bestemmelse vil rettighedshaverne dog af praktiske grunde på ny skulle foretage anmeldelse.

For at give rettighedshaverne mulighed for at forny anmeldelsen uden i mellemtiden at miste beskyttelsen, foreslås det, at de tidligere anmeldte navne uden fornyet anmeldelse efter § 6, stk. 2, fortsat er beskyttet i 6 måneder efter lovens ikrafttræden.

Efter *stk. 3* kan eksisterende adresseringsmellempnavne forblive registreret i CPR, indtil den registrerede ændrer mellem- eller efternavn eller anmoder om, at det slettes. Bestemmelsen sikrer, at personer, der ikke opfylder betingelserne for at få et adresseringsmellempnavn som mellemnavn, bevarer retten til at benytte adresseringsmellempnavnet i CPR.

I medfør af *stk. 4* kan ministeren for familie- og forbrugeranliggender fastsætte regler om, at personer, der i medfør af den tidligere navnelovgivning har fået tilladelse til at bære et navn som 2. eller senere fornavn, kun kan bortkaste sit første fornavn, såfremt den pågældende samtidig beholder eller tager et andet første fornavn, der opfylder betingelserne i forslaget § 13.

Efter den gældende navnelov har det i særlige tilfælde været tilladt personer at tage et kønskorrekt fornavn som 2. eller senere fornavn. Efter forslaget kan sådanne navne som udgangspunkt ikke længere tages som fornavn, men i stedet som mellemnavn. Der har endvidere været givet tilladelse til, at et patronymnavn har kunnet tages som 2. eller senere fornavn. Et sådant navn vil efter forslaget kun kunne tages som mellemnavn eller efternavn. Bestemmelsen hindrer, at disse personer kan tage et sådant særligt fornavn som deres første fornavn.

I *stk. 5* fastsættes der særlige regler for efternavn til personer født uden for ægteskab inden den 1. januar 1938 samt for personer født efter denne dato, for hvem faderskabet ikke er fastslået, men hvor der alene er fastslået bidragspligt.

Bestemmelsen svarer til gældende ret, jf. Justitsministeriets cirkulære nr. 139 af 17. december 2002, § 14.

For børn født uden for ægteskab før 1. januar 1938 indebar en anerkendelse af faderskabet retligt ikke, at barnet blev anset for at være i slægt med den pågældende mand. Det samme gjaldt, hvis den pågældende blev pålagt bidragspligt.

Anerkendelse eller bidragspligt indebar således heller ikke, at barnet kunne tage navn efter den pågældende. Der var dog mulighed for at erhverve "faderens" efternavn, hvis denne gav samtykke hertil.

Hvis moderen senere giftede sig med "faderen", blev barnet gennem ægteskabet legitimeret som ægtebarn med hertil hørende ret til at erhverve dennes efternavn. For andre børn var der mulighed for at opnå samme status gennem legitimationsbevilling eller kuldlysning. Der henvises i den forbindelse til betænkning nr. 1350 af 1997 om børns retsstilling, side 77 ff.

Andre børn født uden for ægteskab før 1. januar 1938 og deres efterkommere har siden da alene kunnet få "faderens" efternavn med samtykke fra den pågældende. Navnebevis er i disse situationer hidtil givet i medfør af navnelovens § 8, nr. 5, jf. Justitsministeriets cirkulære nr. 139 af 17. december 2002, § 14.

Børn født efter 1. januar 1938, hvor lov nr. 131 af 7. maj 1937 om børn født uden for ægteskab trådte i kraft, og hvor faderskabet blev fastslået, blev i henhold til denne lov "et lovligt medlem af faderens familie", og de foreslåede regler om adgang til at tage f.eks. forældres efternavne, jf. forslaget til § 4, stk. 1, nr. 2, finder dermed anvendelse.

Hvis der i den konkrete sag ikke var grundlag for at fastslå faderskabet, kunne en eller flere mænd imid-